

SECRET

Feb.
12 ~~1960~~ 1961

DECLASSIFIED AND RELEASED BY
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
SOURCE METHOD EXEMPTION 3B2B
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT
DATE 2007

MEMORANDUM FOR THE RECORD

SUBJECT: Distribution to the USSR and Satellites of AERODYNAMIC Publications, and Receipts Acknowledged - Month of January 1961

1. Two thousand, one hundred ninety copies of the Bulletin were mailed to 9 countries in the West. Out of 23 copies of the Bulletin mailed to Poland, 2 letters of acknowledgment were received. Following is a translated excerpt from one of the letters: "Reading your Bulletin, I learned with pleasure a lot of interesting news which gives me hope. For me this Bulletin is interesting and valuable because it proves that my sufferings in prison were not in vain."

2. Prologue. Sixty-three copies were mailed to the USSR and Poland. A request for a free copy was received from Beijing Waiwen Shudian, Post Office Box 50, Peking, China. After receipt of the free copy, Shudian requested a complete set of back issues and entered a subscription for which he paid by check drawn on the Bank of Montreal. In addition, Mrs. Nathalia Lang of Vienna requested 4 copies for distribution to Austrian clergy.

Professor John Hazard of the Russian Institute, Columbia University, used a recent issue of Prologue for class discussion and, according to a letter to the editor from Albert Weeks of New York University, he quoted from a recent issue in a public lecture in January.

The Catholic University in Lublin, Poland, requested 2 copies of Prologue, and a copy was requested by the Universidad Catalica in Buenos Aires, Argentina.

America. Ukrainian-language daily (Catholic publication) of Philadelphia, Pennsylvania, reprinted in serial form from Prologue AECASSOWARY/3's article on the destruction of the Ukrainian Catholic Church by the Russian Communist Government. Prologue was given a front page introduction in America and it was suggested that readers who wished to supplement their knowledge of the problem get in touch with the publishers of Prologue.

SECRET

SECRET

- 2 -

3. There were 310 copies of the Ukrainian-language monthly publication Suchasnist mailed to the UkSSR, 50 to Poland and 7 to other satellites, plus 195 copies of Ukrainsky Samostiynyk to the UkSSR, 3 to the USSR, 46 to Poland and 9 to other satellites.

Literaturna Hazeta of Kiev, Issue Number 2, 6 January 1961, in an article entitled "Rozpadaiet'sya Iuda" (Cataract is Falling Apart) entered into polemics with various Ukrainian emigre publications, among them Suchasna Ukraina, personally attacking its editor, Volodymyr P. Stakhiv.

4. Books to Poland. Six Ukrainian language books were mailed to Annales, Maria Sklodowska University, Lublin; 10 to an individual in Lublin; 3 to Biblioteka Narodowa, Warsaw, and 3 to M. Skladowska University in Lublin.

An excerpt from a letter dated 3 February 1961, from Annales in Lublin, reads as follows: "Professor G.L. Seidler, editor of Annales, informed me on his return (from the U.S.A.) that you wish to enter into an exchange agreement with us. Accordingly, I have put the name of PROLOG on our mailing list." Signed: S. Trawinska, Chief of Exchange Department.

5. Twenty-five sets of brochures and pamphlets published under Project AERODYNAMIC were mailed to the USSR from various western countries.

SECRET

DISTRIBUTION
of INFORMATION BULLETIN, No. 19/30

The distribution of "IB, " No. 19/30 has been carried out according to this plan:

1. Australia	66 + 4	70	Air Mail
2. Argentina	63 + 7	70	Air Mail
3. Canada	459 + 11	470	On the spot
4. France	65 + 5	70	Air Mail
5. Great Britain	639 + 11	650	200 Air Mail, 450 Ordinary Mail
6. Germany	457 + 13	470	200 Air Mail, 270 Ordinary Mail
7. Italy	22 + 3	25	Air Mail
8. Sweden	48 + 2	50	Air Mail
9. USA			
Buffalo	22 + 3	25	Ordinary Mail
Detroit	22 + 3	25	Ordinary Mail
Cleveland	22 + 3	25	Ordinary Mail
Newark	22 + 3	25	Ordinary Mail
Philadelphia	22 + 3	25	Ordinary Mail
Chicago	178 + 12	190	Ordinary Mail
Total:	2,107 + 83	2,190	

Packages sent from Toront, Canada

Prof. V. Doroshenko received 1 copy for the Archives of the Shevchenko Scientific Society
A. Kaminsky in Germany received 3 copies.

Shipment of IB to P.

During January, 1961, 23 copies of "IB" No. 19/30 were mailed to persons in P.

Two letters were received from persons in P. acknowledging the receipt.

In one letter, we find the following sentence: "Reading your Bulletin I learned with pleasure a lot of interesting news which give me hope. For me this Bulletin is interesting and dear, because it proves that my sufferings in prison were not in vain."

In addition to "IB", our mailing posts have been mailing 25 complete sets of Prolog's Little Library every month.

Communist Reaction

The official organ of the Communist Party of Ukraine, Komunist Ukrainy for January 1961 brought an article by R. Symonenko (p.58) in which quotations from brochure by V. Markus' and Ia. Pelenskyi are used. The mentioned brochure is "Nationality Policy Problems in the USSR."

DISTRIBUTION

of PROLOGUE in December 1960-January 1961

A. General Information

The No. 1-2 issue of PROLOGUE

Printed	1,500 copies
Distributed up to Nov. 30, 1960	<u>1,244 copies</u>
Balance	256 copies
On storage, Toronto	250 copies
On storage, New York	<u>6 copies</u>
Total	256 copies
Distributed in the time from Dec. 1, 1960 to Jan. 31, 1961	<u>63 copies</u>
Balance	193 copies
Jan. 31, 1961, on storage, Toronto	50 copies
Jan. 31, 1961, on storage, New York	<u>143 copies</u>
Total	<u>193 copies</u>

B. Categories of Recipients by Mail

New Subscribers	3 copies
Soviet Libraries and Institutions	4 copies
Soviet Private Addresses	2 copies
Free Copies (Asked by following persons and institutions):	
Catholic University, Lublin, Poland	2 copies
Universidad Catolica Argentina, Buenos Aires	1 copy
Archbishop Msgr. I. Buchko, Rome, Italy	10 copies
Beijing Waiwen Shudian, P.O. Box 50, Peking, China	1 copy
Eastern Churches Quarterly, London N.14, (Exchange)	1 copy
E. de Boccard, Editeur, 1, rue de Medicis, Paris 6e	1 copy
Archbishop Msgr I. Buchko, Rome, Italy	
for distribution at Intl. Women's Congress	30 copies
Prof. John Hazard, Columbia University, New York	1 copy
For distribution in Austria	4 copies
Dr. I. Maksymczuk, Sao Paulo, Brazil (asked for additional)	2 copies
Free copy mailed to a student who intends to enter subscription	<u>1 copy</u>
Total:	63 copies

C. Readers' Reaction to the recent issue of PROLOGUE:

Beijing Waiwen Shudian, P.O. Box 50, Peking, China, asked for free copy. After receiving it asked for complete set of PROLOGUE. Entered subscription by paying in check drawn on Montreal Bank.

Letters of appreciation received from Argentina, Brazil, and Austria. Dr. I. Maksymczuk, Caixa Postal 18-157, Aeroporto, Sao Paulo, Brazil, asked for two additional copies for distribution among Roman Catholic clergy in Sao Paulo; considers Dr. Hrynioch's article to be an excellent tool of "enlightenment" of Brazilian Catholic population in anti-Communist spirit; suggested translation of the article in Portuguese and mass distribution in Brazil. Mrs. Nathalia Lang (Argentierstrasse 13, Wien IV) asked for 4 copies for distribution among Austrian clergy. Mrs. Lang is of Greek Orthodox origin, married to a Catholic Austrian. As well-known concert pianist has wide connections in artistic circles of Austrian capital.

Prof. John Hazard of the Russian Institute, Columbia University, discussed the recent issue of Prologue with his students. His opinion is that Prologue is "building reputation." Quoted from the recent issue of Prologue in a public lecture in the first half of January, 1961 (Letter of Albert Weeks of the New York University to the Editor).

AMERICA, Ukrainian Catholic Daily, 817 N. Franklin St., Philadelphia 23, Pa, started reprinting Dr. Hrynioch's article in its English section, No. 20 (Feb. 2, 1961). The Editors gave the article and Prologue a first-page introduction asking their readers, who would like to supplement their knowledge of the problem, to turn directly to Prolog.

In its Ukrainian section (No. 26, Feb. 10, 1961), AMERICA carried a review of Dr. Hrynioch's article by Professor Nicholas D. Chubaty. Dr. Chubaty reviewed Dr. Hrynioch's article in detail and concluded: "It must be emphasized that up till now Dr. Hrynioch's study of the destruction of the Ukrainian Catholic Church is the best study available. Written critically and by attracting of many new sources, among them underground publications of the UHVR (which could be more accessible to the author than to other research workers), if supplemented by a short historical introduction and discussion of the events of the First Soviet occupation of Western Ukraine in 1939-1941, it would be good for distribution in the United Nations."

DISTRIBUTION

OF DIGEST OF THE SOVIET UKRAINIAN PRESS

1. Subscribers	63
2. American & Canadian Universities	48
3. French Universities & Libraries	21
4. Exchange	41
5. Subscription Prospects	40
6. Free Copies:	
USA	55
Australia	5
Belgium	2
Canada	10
China	1
France	5
Germany	3
India	1
Spain	2
Sweden	1
Swiss	1
Turkey	1
Washington.D.C.	<u>12</u>
Total	312

February 9, 1961

6. DISTRIBUTION
OF THE NEWSPAPERS FROM MUNICH
GERMANY

December 1961

Newspaper	Number of Copies Distributed By Mail to:				Total
	Ukr. SSR	USSR	Poland	Other Satellites	
1. Suchasna Ukraina	624	-	92	12	728
2. Ukrains'ka Lite- ratura Hazeta	312	-	52	7	371
3. Ukrains'kyi Samostiinyk	190	3	46	9	248
Total:	1,126	3	190	28	1,347

Newspapers were sent by ordinary mail, in little parties every day. Ten copies of each issue were sent by registered mail with the addressee's receipt.

January 1961

1. Suchasnist'	310	-	50	7	367
2. Ukrains'kyi Samostiinyk	195	3	46	9	253
Total:	505	3	96	16	620

Both magazines were sent by ordinary mail in little parties of several copies every day. The sender was "Biblos" Printing Shop. Ten copies of each issue were sent by registered mail against the receiver's receipt.

Literaturna hazeta (Literary Gazette), Kiev, No. 2, of Jan. 6, 1961 in an article entitled: "Rozpadaiet'sia luda" (Cataract is Falling Off) entered into polemics with different emigre publications, among them with Suchasna Ukraina and personally with its editor, V. P. Stakhiv.

Shipments of books to P.

Way of shipment & date	Address	Titles	Acknowledgement & other reaction
Mail Jan.11,1961	Annales M.C-Sklodowska University Lublin, Plac Litewski 5	1. Janovsky - Chotyry shabli, I, II, 2. Antonowych- Zemleju Ukr. 3. Barka - Raj 4. Hryshko -Exper. with Russia 5. J.Klen - Twory 6. The Annales of UVAN	1)
Mail Jan.19,1961	K.U.L. Lublin, ul.Szopena 27	1. Bibliografja, 1957 2. Tarnawskyj - Samotne derewo 3. Lucky - Stories from the Ukraine 4. B.Ward -5 Idej.. 5. Krawciw-Na bahrjanomu	2)
Mail Jan.19,1961	Biblioteka Narodowa Warszawa	1. Bibliografja, 1957 2. Samotne derewo -Tarnawskyj 3. Lucky - Stories from the Ukraine	
Mail Jan. 25,1961	M.C-Skladowska University Lublin, Plac Litewski 5	1. Bibliografja, 1957 2. Lucky - Stories from the Ukraine 3. Tarnawsky-Samotne derewo	

1) Letter dated Feb.3-rd 1961 to Prolog: " Prof.G.L.S., Editor of Annales informed me, on his return, that you wish to enter the exchange agreement with us. Accordingly, I have put the name of Prolog on our mailing list... Today we are sending to your address(two items)...We are very pleased to enter the exchange relations with you. Signed: Strawinska, Chief of the Exchange Dpt.

2) Greetings for New Year, information about books sent from K.U.L to Prolog.

Не витримують критики і старання сучасних українських та зарубіжних націоналістичних авторів подати справу про Лещу на чолі членів національного руху на Україні в 1917 році як справу не бачущих в собі українських націоналістів. Центральна влада в Україні як не могла відповісти їм на законні запитання, чому український народ міг не бути бачущим і встановити Радянську владу, так і не зумівши націоналістичні критики відповісти на запитання, чому ж вони своїм баченням

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

[illegible][illegible]

Дроздових їх знищили. І знищені вони були в інтересах підлої благополучності цих Дроздових. Ми не можемо собі уявити, як могла зникнути така величезна кількість талантів, розумів, визначних людей. Якби ці люди продовжували жити, наша культура була б у повному розквіті.

На Україні це знищення здійснювало політику крайнього шовініста XIX століття, Каткова, який ненавидів українську культуру, бачачи в ній суперницю російській. Паустовський твердив: "Польська революція, це ніщо, порівнюючи з національним і літературним рухом в Україні". Теперішні "катковці", керівники КПУ, вчинили тотальний погром української культури.

В кінці 20-х років Україна, з її літературно-мистецьким Відродженням, стала притягуючим центром для видатних творців європейської культури, при їх відразі до гордовитості і черствості північних діячів. Приятельські відносини П.Тичини і Анрі Барбюса, М.Важана і Й.Бехера, та ряд інших спілкувань; ясні приїзди на Україну Б.Кейпфермана, С.Цвайга, Б.Тішера, К.Гронберга, Л.Ренна, М.Залки, Б.Ясенського, Л.Арагона, А.Гідаша та інших, одиниць і груп, із Сходу і Заходу, як також із братніх республік СРСР, влаштування в кінці 1930 року в Харкові II міжнародньої конференції письменників, на яку прибуло дуже багато делегатів, все це викликало в Москві чорну заздрість.

Тут була одна з причин рішення ЦК КПУ: фізично знищити майже всіх діячів творчої української культури, що і було виконано.

Рештку літераторів обернено, згідно з формулою Хрущова, в "підмайстрів партійної справи. Гіркоту становища пом'ягчено купаннями в "грошових ваннах".

На творчу спадщину України також покладено нагрібаний камінь. Найхарактерніший приклад: заборона творчості Сковороди, геніального філософа XVIII століття. Ленін 30 липня 1918 року підписав постанову Раднаркому про спорудження пам'ятників видатним діячам, серед них і Сковороді. Однак, дові не лише пам'ятника не видно, але навіть і видання філософських творів. Вже й "Літературна газета" /Київ, 9 серпня/ в статті М.Шумила/ пише: "... Мабуть, широкі кола наших читачів достойні того, щоб їм дати, нарешті, до рук повне зібрання творів нашого філософа і письменника, однак такого зібрання творів немає".

Москва заборонила, крім Сковороди, більшість величезної філософської, релігійної, політичної, публіцистичної і літературної творчості України XVII-XIX століть. Навіть більшість творів Франка перебуває під забороною, - опублікована лише четверта частина рукописів. Інших класиків видають скривленими і обчирженими.

Несамовита своєю трагічністю склалася справа з Українською Енциклопедією. Всю комісію, створену для праці над нею, замордовано і підготовчі матеріали знищено. І далі, протягом чверти століття, аж дотепер, Москва заборонила Україні мати Енциклопедію, хоч її складено вже в колишніх відсталих колоніях Сходу.

Коли ж в Америці почали перекладати на англійську мову багатотомну Енциклопедію, створену емігрантами-українцями, на мозольні копійки, тоді Москва засустилася, і в УРСР дозволила складати Енциклопедію. От, вийшов І том: під її гострий "оком". Вій скандальний. Наприклад, одному з найбільших поетів новочасної України, М.Важану, відведено менше місця /48 рядків/, ніж любовниці Леніна - Інессі Арманд /52 рядки/. Хоч ця "Гекуба" жодного відношення до української культури не мала. Вона також витіснила скульптора з світовим ім'ям, О.Архипенку, і відомого письменника В.Алешку, про яких взагалі не сказано ні слова. Однак, біля того місця, де явився В.Алешка, як сказано "російський гістолог".

В Україні зліквідовано Шевченкознавство, в справжньому сенсі слова. За кордон виїхали працювати три найвидатніші сучасні знавці Шевченка, професори П.Багацький, Л.Білецький, (недавно помер) і Д.Зайцев. Про двох перших літерату яких підіймає, а і томі немає і згадки. Може тому, що емігран-

[illegible]

[illegible]

СЛОВА НЕ ЗМІНЯТЬ ДІЙНОСТІ

Виступ канадського прем'єр-міністра Джона Діфенбейкера на сесії Генеральної Асамблеї ООН, з вимогою надати повну державну незалежність народам Советського Союзу і т.з. "народних демократій", та окрема згадка його про волелюбних українців, - викликали шалену люту Микити Сергійовича Хрущова і привезених ним до Нью Йорку перших секретарів советських і сателітних компартій: Підгорного, Мазурова, Новотного, Гомулки, Кадара і інших. Викликали також шалені атаки в офіційних часописах советського уряду і всієї советської преси.

Цей виступ примусив Хрущова і його соратників загрозити особливе про Україну, - цілком іншою мовою, ніж досі, змінити термінологію вживану досі щодо Української РСР і започаткувати трішки достойніше трактування уряду цієї УРСР і його представників.

Київська "Радянська Україна", від 7 жовтня 1960 р., відповідаючи на промову Діфенбейкера, цілком відкинула "українського народу" заговорили раптом уже не про Українську Радянську Соціалістичну Республіку, а не про український радянський уряд чи уряд УРСР. А вже про Україну, про делегацію України до ООН, про уряд України, про те, що "Україна нарівні з іншими державами, в тому числі й США, підписала статут ООН як суверенна і вільна держава". І про те, що, мовляв, "робітники і селяни України за короткий історичний строк побудували прекрасну і сильну державу". Така термінологія, такі визначення і ствердження, в радянській пресі до сьогоднішнього часу майже не траплялися, а якщо були, то тільки як випадок, натяк чи підслівко.

Так само змінилося трактування офіційних представників цієї уже не Радянської України, а такої України. Про них почали не тільки згадувати, але й писати. Микола Вікторович Підгорний, як "глава делегації України", не приймав у Нью Йорку голів чи репрезентантів чужоземних країн, бо це робив тільки Хрущов. Але зате дозволено Підгорному прийняти представників "українських прогресивних організацій США і Канади". І про це поновилися вістки в пресі: "Радянська Україна" від 16 жовтня 1960 р., та інші радянські газети подали повідомлення РТАА, аж на 108 рядків на першій сторінці про "Повернення в Київ глави делегації України товариша М.В. Підгорного з XV сесії Генеральної Асамблеї ООН". Цього досі не удостоюся навіть глави уряду України, Микити Сергійовича Хрущова, який теж їздив по США і теж повертався до Києва. Але участі його в цій поїзці і повернення московські "Правда" й "Известія" навіть не відзначили. Українські ж радянські газети згадали про це лише кількома рядками на дальших сторінках.

Право України й інших підсоветських народів на суверенність і самовизначення, навіть на їх вихід із складу Советського Союзу, примушений був визнати сам Микита Сергійович Хрущов у своїх відповідях на запитання журналістів під час чергової зустрічі з пресою в Нью Йорку. І однак, він промовчав маркантний і яскравий приклад, що ним стала Угорщина в листопаді 1956 року. Тоді вжито цілі советські армії, що спробу такого виходу угорського народу обруча "дружніх і братніх соціалістичних країн" спинити і криваво зліквідувати.

Хоч би як хвилювалися Хрущов і його кремлівські соратники, і виступували своїми черевиками по трибунах ООН, зостається безперечний факт: треба було аж виступу Діфенбейкера, що його підтримав потім австралійський прем'єр Мензіс, щоб советська компартійщина почала декламувати про Україну і уряд України, про її суверенність і могутність. Ці декламації, що правда, не змінять фактичного підневільного становища України. Вона не має ні своєї армії, ні своїх грошей, ані права встановлювати і підтримувати дипломатичні взаємини з іншими країнами світу. Український народ мусить вибороти для себе повну державну незалежність і всі суверенно-державні права. Права, що їх мають не тільки старі визнані держави Заходу, але й новостворені держави Африки й Азії, які донедавна були колоніями, але сьогодні мають і

свою армію, і валюту. Вони безуспішно домагалися встановлення дипломатичних відносин з Україною, як з членом ООН, і висилки до Києва своїх послів та амбасадорів.

НАРОД БЕЗ ГОЛОСУ — ДЕРЖАВА БЕЗ ОБЛИЦЦЯ

Останні роки принесли основну зміну в житті українців, як народу. Українці-емігранти і українці-мешканці радянської України мають сьогодні трохи кращі можливості подорожувати в світі, ніж колись. Канадські та американські українці-емігранти протягом останнього десятиліття настільки забезпечили себе, з погляду матеріально-посутнього, що сьогодні вже можуть дозволити собі туристичні подорожі в інші країни. Відвідує західну Європу.

Українці-мешканці радянської України також користуються деякою свободою руху, хоча, порівнюючи з українськими емігрантами, дуже обмеженою щодо численних подорожувальних країн, які дозволено відвідувати. Все таки бачимо наших братів на міжнародних ярмарках, наприклад, у Брюсселі та Марселі, чи на виставці в Нью-Йорку. Деякі з українців мали можливість перебувати в таких країнах, як Китай, Угорщина, Західна Німеччина чи Франція, дякуючи своїй участі в українських мистецьких ансамблях. Деколи можна зустріти українських радянських представників на наукових з'їздах у країнах північної Америки.

Ще були надіжди на те, що в деяких випадках, таких, як міжнародні наукові конференції чи міжнародні спортивні змагання, не доводилося буквально відкопувати українців, майже археологічним методом, з під прешарку російщини. Але, не жартують російські емігранти, в деяких міжнародних зустрічах українці з радянської України виступають лише як члени однієї з офіційної радянської делегації, представники інших країн світу трактують їх як російських. Таке враження в чужоземній посилується тим, що українці на таких міжнародних конференціях розмовляють між собою по-російськи. Українським улюбленим розеттичним словом для розуміння українським емігрантами, доводилося відкопувати їх з зустрічати, як в історії.

Якщо ж ми повернемо увагу на той самий факт, що український народ буквально ніде не має своїх речників в жодній українській науковій установі, не бачимо репрезентовані за кордоном жодними окремими делегаціями, тоді радянські українські туристи та науковці виправдовуються тим, що це жина заходів. Українські капіталоцентри держави, адже ці уряди не кажуть вам радянські українські делегати, не хотіли навіть допустити Україну до Організації Об'єднаних Націй. Але ж доводилося їм запитати й у неї, чому немає українських посольств у комуністичних країнах, адже офіційно союзники Москви не відмовили б такого права радянській Україні, коли б Москва не була проти цього. Один серйозний український науковець з Харкова мав право обстоювати твердження, що Україна не має своїх представництв в інших країнах лише тому, що в чужоземній державі не бачать отаких представництв у своїх столицях. Можна було запитати й у неї, чому Велика Британія та ватажок Судан запитували Москву в цій справі, чи хотіли відкрити теж і представництва в Києві. А українські вчені, які не додержалися Москви, які не відповіли на її питання, отримали одне.

Москва не хотіла дозволити українським іншим міжнародним з'їздам, лише тримаючи Україну і український народ у дуці. Вона хотіла, щоб Україна була без уваги на політичні індивідуальні контакти з українцями і зовнішнім світом. Очевидно, чужоземні, зокрема люди урядів, і трохи інша думка, через це трактує радянських українців як росіян, а український вісник у науку чи спорт, як складу російські вгадані досягнення. В результаті такої підступної політики Москви, українська радянська держава залилася в світі без свого голосу і власного обличчя.

Ініціатор Міністерства внутрішніх справ

...и, в том числе, в том, что в настоящее время в нашей стране не существует единой системы учета и отчетности, которая бы охватывала все отрасли народного хозяйства. В результате этого возникает необходимость в разработке единой системы учета и отчетности, которая бы охватывала все отрасли народного хозяйства. В настоящее время в нашей стране не существует единой системы учета и отчетности, которая бы охватывала все отрасли народного хозяйства. В результате этого возникает необходимость в разработке единой системы учета и отчетности, которая бы охватывала все отрасли народного хозяйства.

повідомити, що В. Кук зістав злочин від Президи
Верховної Ради СРСР розвинути дієловість в Україні
для справляння пограбків на українському суспіль-
стві в кримінальному житті нашої нації. Також не
би вже повідомити, що остаточно відновлено зв'язки
українських політичних в'язнів з ізоляційних теренів
у Владівірі, Іркутську та інших місцях відокремлення,
що вже не буде біжуче аранжованих провокативних
процесів. Треба б повідомити і про те, що Каті з НКВД
- КРБ поставлені на сід за негідність і садизм, якщо
вони дійсно камиш супроти українських політичних
в'язнів. Зрештою, треба б вирішити справу відшкату-
вання "репритації" для сотень тисяч невинно пере-
сидуваних і потерпілих.
Некоторые відповіді на питання, поставлені тут, ми не
здивуємося, коли з "кухні" КРБ знову виїде в світ
"лиж", на відрізок того, що зраджувало КРБ за під-
писом В. Кука. Не здивує нас, якщо КРБ розкрити,
в зв'язку з цим провокацією своїх давніх агентів
які вже виконали свої підлі завдання, теж
якщо б посидували для зберігання провокацій.
Після цього ми вже технічно зауважили, коли
вже В. Кук звертається до друзів закордоном,
то слід зберігати принцип терпимості. А то
в авторів цього "провокаційного" тексту
називають заголовки друзів "накази", а кінця
мста: "з широким привітом і повагою". —